

QVÆSTIO MEDICA
CARDINALITIIS DISPV TATIONIBVS MANE DISCV TIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XV. FEBRVARII.

M. GVILLELMO PETIT, Doctore Medico, Præside.

1145

M. GVILLELMO PETIT, Doctore Medico, Præside.

Est-ne infantulis imminente dentitionis tempore lac recens oggerendum?

Q VID QVID lunari circulo & finu infiniti celi comprehenduntur, seu in intestinis & visceribus terre abditum sit, seu superficiem ipsius gradiente metunt, aut reponendo serpendoque terat, seu per aërem alatum remigio inueniuntur, seu aquas natando sulcet, mutationem vicitudinibus experit, nārum ad euram & h̄rām, & h̄p̄t̄am: alia generantur alia perflueniunt, ipsam as cum tritili incisum fuga temporis conficit. Quamvis Natura non ignorat legem hanc quam cunctis rebus constantim affixit, nihil fecit totū fertū studio ad immortalem consequendam, non alimentis quidem aut medicamentis, verum beneficio generationis quo naſcentibus in locum percutienti fortugatis, quicunque mortali conditione generata fuit, immutabiliter aliquam attenuatatem indispiciunt aſc̄lām̄, & h̄d̄m̄ d̄s̄ v̄l̄d̄s̄. Vt anima pulcherrima omnium facili principes, perfectum animum iniquilina, que tota in sobile labora melius si vñicā, detracit atque infelicitā si generātā ait multiplicit, dici non potest nec affinari fata, quātā curā, folliculitudo, prudenter ad conformatiōnēm fetus humani in alio matre incubit; ut primus ex virtutis generantis feminio architecta est, vñit eum dupli membrana validissima, & quā potest fecuturam praefat, humenit balnei in quo natat temperamento calorem ipius mulcet, ac per arteriarum fistulas, proper parum spirabilium otium, aërem ad refrigerium infundit, & cum alimentis per os necessariis suffragere nequeat, alio coniuncti industria, sanguine defecatissimo, qui roris infus viuifici filiaſt̄ a matre in placenta, ibique numeritatem partum indeptus, in fetum per vena propria, nulla anastomosi cum coenitū fetus sumit, singulis ejus partes rigat, & calor natiū jam cum in līft̄ vita cunis ad intentum properant intererritaria refacit; prima quā vitam dedit hor corpori; si inculit innotescit & circumspectus, quiescens alternis atque vigilans, fistis mensurā plerisque nouem, infrequentis decem exigit, post vberiorē cibum ad libertatem spirandi amplectorem anquites, molitus exiit, ac tandem ex illo suo quācērē vñctor erupit; nec tamen jam expeditus vteri repagulus, idcirco genitum alius nisi ut suā subfiantia differt, nam admirabilis Natura industria fanguis ille ipse h̄s̄ v̄l̄d̄s̄ p̄c̄p̄t̄, alendo fētū concep̄t̄, in vbera per venam Epiphysicā & mammariam quā in muselo recto ān̄s̄p̄t̄s̄ migrat, & inibi purpura sua exiit & candore cintus in pupili alimentum cedit.

HOMINI vita cibique legem Natura imposuit, & quoniam sanctius animal est mentisque capax alia, ei in cetera dominari attributum; non omni tamen sustentande ipsius vita idonea. Moles illa incerta elementorum ex quibus concrevit, non potest rebus quibusvis in integrum restituiri, nec igitur illi infestus qui viuunt & morientes vices affert, promiscuus passimque se ferre offerentibus pascit: illa fati vis que incolabimur interius necessitatibus imponit nascentibus, non quoque eductio a restringi, aut inhiberi potest. Quod bonum atque vtile est reliquis animalibus, ei non per se sucedit; alia etiam pitos, alia bilios, alia melanocholi exigunt: quin temperamentorum, & statum, climatum, regionum, conseruandis varia & multiplex diuerfit, diuerit quoque postular alimenta, in que multis calor vim quidem exercit suam, at ipsa subinde vices ei reponunt, & in agente per virtute incubunt. Postquam fortus ex terri laebris in lucem prodit, nihil ad eum nutrificantum laete excelluntis, & naturae ipsius accommodatus, dummodo non sit ab extero omnime adscitum, sed ex ipsa matre, quae genit, expremit: omni fructeferente reperionibus matres illae caligine ventum, quae abdicatis quos natura dedit afferuntibus, educationem liberorum delegant adhuc & pretio conducunt nutricias, ne studium, cura & labor alendre prolixi, quidquam de flore statim a venefacitate formae summa & momentanea delibet; Quae vero factum gelantur, in vitam editum fini brachiorumque complexi & fovere & tueri debet, ac statim plurimae a parti diebus lacilli hancidum & suis mammis porrigeret, quod non modo *τυρεόπολις*, sed etiam ei *λαγκάνων* arque aueruncum multorum morborum quos solent procreare fortes foculentes in infelitum finibus collecte, dum in vero coecetur; hinc agminante omnigenae quae plures metunt, & fedes videntur quae variolorum pufule quibus delicata puerorum corpora manifestantur: ea propter Natura sanctis animalibus uitiparis laicidunt, feminam autem duas matrillas, ut si forte gemellos pariat, illis educandi gemino quasi laetitiae fonte exuberet. At verò si matrem hoc caritatis vadimonium & nutriti munus defereat cogit ratio aliquia inuidentis, deligenda nutrix moribus honestis, temperamento, quatenus fieri potest, puerpera congruente, cui vult nec vini nec Venitius omnino interdicatur; matricti incensa furor mentem sefiorum sexus saepe in errorem ac delirium rapit, vixera flagrantibus accedit ac temperamentum labefacit, nisi tempestatem ardoris hujusmodi Dea illa *παραγνήσις* compescat, cui tamen quotidie operari & literare, continetur, muniquerit sivefcri ratio non permitteat,

Non est ergo infantilis imminentे dentitionis tempore lac recens operendum.

Asserebat Lutetiae IACOBVS DE BOVRGES, Parisinus, A. R. S. H. M. D. C. LXIII

F.M.P.